

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, M. DCC. XIX.**

Casus II. Argumentum. Quando Fundator relinquit Juspatronatus Proximioribus, non in genere, sed specialiter duobus, disjungendo idem Juspatronatus in duas voces, tunc præsentatio facienda est per ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

enim hæredes illius ab ipso immediate instituti succedunt in capita, & non in stirpes, quia tunc non adest præjudicium alterius compatroni, Vivian. de jurepatr. lib. 12. cap. 8. num. 7. sed postea filii dictorum hæredum succedunt in stirpes, ut si erant tres hæredes Titius, Cajus, & Sempronius, Titius reliquit quatuor filios, Cajus sex, & Sempronius octo, isti filii succedunt in stirpes; itaut si quatuor filii Titii, vacante Ecclesia patronali, præsentent ad illam Clericum A; & sex filii Caij præsentent Clericum B, & octo filii Sempronii præsentent Clericum C; Iste Clericus C præsentatus ab octo filiis Sempronii, non dicitur præsentatus à majori parte Patronorum, sed omnes præsentati sunt in paritate vocum, quia tantum operatur vox octo filiorum Sempronii, quantum vox illorum sex, seu illorum quatuor, cùm illi octo repræsentent Sempronium illi sex Cajum, & illi quatuor Titium, Lambertin. de jurepatr. lib. 1. par. 2. quæst. 1. artic. 25. num. 12. §. Si verò Vivian. cod. tract. lib. 4. cap. 1. par. 1. num. 60.

5 Sed quando Ecclesia habet duos Patronos, quorum unus instituat duos hæredes, & alius instituat decem hæredes; isti omnes hæredes instituti succedunt in stirpes, & non in capita, itaut tantum operabitur vox duorum hæredum primi Patroni, quam decem alterius Patroni, Lambertin. de jurepatronatus lib. 1. par. 2. quæst. 1. artic. 31. num. 12. vers. Unde pro vera.

6 Sed pone, quod illi decem hæredes ab altero Patrono instituti sint discordes inter se in præsentando, itaut octo ex illis præsentent Cajum, & duo præsentent Titium præsentatum etiam à duobus hæredibus primi Patroni; queritur, quis ex ipsis præsentatis veniat præferendus? Videtur esse præferendum Titium utpote præsentatum à majori parte Patronorum, quia ultra integrum vocem primi Patroni habet etiam duas partes vocis ex decem hæredibus alterius Patroni; At hoc non obstante Titius non dicitur præsentatus à majori parte Patronorum, sed esse in paritate vocum cum Cajo, & habere jus æquale, taliter quodd magis idoneus venit præferendus, & si cætera sint paria est locus gratificationi: ratio est, quia vox

illorum decem hæredum erat apud majorem partem, & sic apud illos octo hæredes, qui præsentarunt Cajum, & de præsentatione illorum duorum, qui præsentarunt Titium non est curandum, cùm factum à majori parte perinde habetur ac si omnes egissent, Roch. de Curt. de jurepatr. verb. Ipse, vel is num. 6. Lambertin. eodem tract. lib. 1. par. 2. quæst. 1. artic. 25. num. 12. vers. Idem dicit ipse, Cassador. decis. 2. de jurepatr. per tot. Vivian. de jurepatr. lib. 12. cap. 8. num. 4. & seqq.

7 8 Sed ad hoc, ut hæredes unius ex Patronis faciant majorem partem, & perficiant vocem, est necesse, quod sit major pars simpliciter, & non comparitione minorum. Si enim sint decem hæredes unius ex Patronis, & quatuor dirigant eorum vota ad unum, tres verò ad alterum, & alii tres ad aliū, neutra præsentatio valeret, quia quamvis illi quatuor faciant majorem partem comparitione minorum, non faciant integrum vocem illius Patroni, cui sunt hæredes, sed est necesse, quod saltè sint sex, quia sex faciunt majorem partem simpliciter omnium hæredum, & in hoc casu, ut præsentatio perficiatur, dicit Lambertin. ubi supra num. 18. vers. Ego dicerem, licere alteri parti illarum minorum partium, & sic illorum trium accedere ad majorem, idem probat Roch. de Curt. ubi supra num. 6.

ARGUMENTUM.

Quando Fundator relinquit Juspatronatus proximioribus, non in genere, sed specialiter duobus disjungendo idem Juspatronatus in duas voces, tunc præsentatio facienda est per illos duos tantum, & per stirpes.

SUMMARIUM.

- 1 Relicto jurepatronatus proximioribus non jure hæreditario, sed jure legati, omnes proximiores in æquali gradu veniunt in capita.
- 2 Juspatronatus gentilitium defertur in capita, & non in stirpes, sed intellige, ut num. 6.

Præ-

- 3 Præsentatus à majori parte Patronorum est præferendus, & gratificandus.
- 4 Ubi juspatronatus competit duobus, quomodo voces computentur in stirpes, aut in capita?
- 5 Observantia derivans ex facto Testatoris, & proxima fundationi est attendenda.
- 7 In jurepatronatus lineali successio sit in stirpes, & non in capita.
- 8 Fundator quando dicatur noluisse juspatronatus residere in sua Familia per modum Collegii, & num. 9. 10. & 11.
- 12 Juspatronatus quoad proprietatem potest residere æqualiter, & in capita in omnibus de Familia, exercitium autem per stirpes.

C A S U S II.

Fundavit quidam pius Testator Beneficium in quadam Ecclesia cum reservatione Jurispatronatus passivi favore duorum proximiorum, & in Patronos nominavit Titium, & Cajum æquè proximiores, qui in prima vacatione Beneficii suam expleverunt præsentationem, vacato Beneficio; defunctis Titio, & Cajo, ac relictis post se quam pluribus filiis, nimurum relictis à Titio filiis A. B. C. D., & Cajo filiis E. & F.; filii A. & E. æquè proximiores præsentarunt ad illud quemdam Clericum idoneum; quo nuper defuncto, & iterum vacato Beneficio, omnes filii Titii A. B. C. D. præsentarunt unum, & omnes filii Caji E. & F. æquè proximiores præsentarunt alterum Clericum; Quæritur proinde quomodo de jure sit regulanda præsentatio, & quis sit in hoc casu instituendus.

- 1 Et videtur, quod præsentatio ad controversum Beneficium sit facienda per capita, itaut unusquisque filiorum tam Titii, quam Caji proximiorum in eodem gradu præfati Testatoris habeat pro virili suam vocem; dum Testator reliquit Juspatronatus proximioribus non jure hæreditario, sed jure legati, quo casu omnes proximiores in æquali gradu veniunt in capita, juxta consil. Alexand. de Nævo consil. 63. num. 3., Vivian. de jurepatr. lib. 4. cap. primo num. 71. versic. dubium erat. Ea ratione, quia hujusmodi Juspatronatus videtur esse gentilitium, in quo omnes, qui eodem gradu sunt proximiores suc-

cedunt in capita, & non in stirpes, ut docent Spada consil. 9. num. 4. lib. 3., Gabriel. consil. 196. num. 4. lib. 2., Lotter. de rebe nef. lib. 2. quæst. 11. num. 123., Capon. discept. 233. num. 9. tom. 4. & discept. 72. numero 13. tom. 2., Tondut. quæst. Benef. 32. num. 4. to. 1., Rot. decis. 289. num. 4. par. 5. 3 Rec. & decis. 46. num. 5. coram Priolo. Ac proinde cùm quatuor filii Titii, & duo filii Caji sint in æquali gradu proximiores Testatori, unusquisque ex illis habet pro virili propriam vocem, ex quo sequitur, quod Clericus præsentatus à quatuor filiis Titii præsentatus dicatur à majori parte Patronorum, adeoque est præferendus alteri Clerico præsentato à duobus filiis Caji, juxta dispositionem Canon. III. de quo supra Par. II., ibique Innocent. Abb. Butr., Bero, Gonzal. & Fagnan., alii que Doctores ibi relat.

- 4 His tamen non obstantibus censeo præsentationem, & nominationem ad præsens Beneficium esse faciendam, & regulandam in stirpes, & non in capita; Testator namque non reliquit Juspatronatus proximioribus suis in genere, & per modum Collegii, & Universitatis, sed reliquit illud specialiter duobus proximioribus disjungendo idem Juspatronatus, seu ejus exercitium in duas voces, unam favore Titii, & alteram favore Caji, & constituendo Juspatronatus linealis; unde filii Titii licet ad efformandam hujus lineam, & vocem concurrere possint in capita; tamen comparativè ad lineam, seu vocem Caji concurrere debent in stirpes, itaut tantam vocem habere dicantur illi quatuor filii Titii, quantum habent illi duo filii Caji, & consequenter præsentatus à filiis Titii non dicitur præsentatus à majori parte Patronorum, sed esse in paritate vocum cum præsentato à filiis Caji, Cardin. de Luc. de jurepatr. discurs. 32. num. 2. & disc. 33. num. 2., Gratian. discept. forens. 521. num. 14., Tondut. quæst. Benef. cap. 32. numero 6. tom. primo, & capit. 157. numero 3. tom. 2., Rot. decis. 294. num. 27. par. 14. Recent., & in Alexanen. Beneficii 11. Aprilis 1712. §. Sive, coram R.P.D. Aldrovando inferius legen.

- 5 Quod demonstravit etiam subsequente observantia, quæ de plano militare videtur pro exclusione simultaneæ præsen-

tatio.

tationis in capita; dum ex ipso facto Testatoris, habetur quod is in prima provisione Beneficij præsentationem fieri, & expleri mandavit per Titum pro una voce, & per Cajum pro altera voce, qui præsentarunt cum subsequuto effectu; In secunda etiam provisione proxima antecedenti præsentatio facta fuit per stirpes, & non per capita, dum in ipsa non præsentarunt omnes filii Titii, nec omnes filii Caji. Hujusmodi autem observantia tamquam derivans ex facto Testatoris, & tamquam proxima fundationi nimium attendenda venit; & ad normam illius practicandum est etiam in præsenti provisione ejusdem Beneficij, *Card. de Luc. de jurepatr. disce. 60. num. 10., Caren. resol. 10. numero 3., Gratian. discept. 521. num. 20., Capon. discept. 233. num. 13. tom. 4., Rot. decis. 26. num. 14. & seq. coram Ottobon. & decis. 679. num. 8. coram Buratt.*

6 Non obstat quod in Jurepatronatus gentilitio, jus præsentandi devolvi soleat in capita, & non in stirpes: hoc namque procedit, quando Juspatronatus relictum fuit proximioribus in genere, ac venientibus ad actum præsentationis per speciem Collegii, & Universitatis, aut quando fuit concessum pro qualibet Familia, tunc enim censetur facta concessio in capita, & non in stirpes, *Capon. disceptat. 233. num. 12. tom. 4., Tondut. quæst. Benef. 32. num. 14. tom. primo;* Secus vero quando relictum fuit non per modum Collegii, & Universitatis; sed specialiter duobus, tunc præsentatio facienda est per illos duos tantum, & per stirpes, *Lott. de re benef. lib. 2. quæst. 11. num. 127., & expressè docent R.P.D. Ansald. dec. 52. num. 24. & seqq., idem Tondut. ubi supra num. 15.*

R. P. D. ALDRONANDO

Alexanen. Beneficii.

Luna 11. Aprilis 1712.

O Btentia per Franciscum nova Audentia adversus Decisionem coram Me emanatam sub die 11. Decembris 1711., in qua fuit resolutum non intrare arbitrium pro retardanda executione literis Apostolicis pro Præsentato cum derogatione medietati vocum ab Ignatio Pars IV.

reportatis hodie illo non comparent Domini non ambigerunt permanere in decisis.

7 Sive enim agatur de Jurepatronatus gentilitio lineali, sive etiam mixto semper subsistit fundamentum Decisionis, Ignatium fuisse præsentatum à medietate Patronorum, prout Sanctissimo Domino Nostro expressit, quia in Jurepatronatus utriusque relatæ speciei successio fit in stirpes, non autem in capita, ita ut tantam vocem habeat Ignatius descendens à Josepho filio primogenito Angeli Seraphini Fundatoris, qui eumdem Ignatium fratrem præsentavit, quantum habent quatuor descendentes à Thoma alio ejusdem Fundatoris filio secundogenito, qui præsentaverunt dictum Franciscum, ex adductis in præterita Decisione §. Quocirca cum seq. & §. Ceterum, & nuper in Matheranen. Parochialis super pertinentia jurispatronatus 11. Januarii currentis anni §. Et tertium coram R. P. D. meo Falconerio.

8 Absque eo quod relevare possit Fundatorem in proœmio Codicillorum expressisse suam voluntatem instituendi Ecclesiasticum Beneficium *de jurepatronatus Laicorum della Famiglia d'esso Testatore,* & idcirco versemur potius in Jurepatronatus familiari pro tota Familia in genere per modum unius Collegii considerata, in quo omnes non attenta linea præsentant in capita, prout facit unumquodque Collegium, & Universitas unicam habens vocem indivisibilem.

9 Præfata namque generalitas familie in superiori parte proœmiali expressa, fuit subinde per Fundatorem declarata in parte dispositiva, ubi ipse manifestavit, quod sub nomine sua familia intellexit de suis filiis, eorumque hæredum, & successorum, quibus in perpetuum reliquit jus nominandi, ibi -- *Il jus eligendi sia, & habbia da esse dellí altri suoi Figli, & Eredi, e di detto Chierico Alessandro, & Eredi, e successori di quelli --* & ideo per hanc speciale declarationem, & expressionem personarum explicata remansit antecedens generalitas, ad *Text. in cap. Pastoralis §. Quoniam de rescript. & in cap. gener. 34. de reg. jur. in 6. & leg. Sanctio ff. de pœnis, Menoch. conf. 141. num. 26., Mantic. de tacit. lib. 6. tit. 16. num. 4., & 5.;*

F

Adeout

Adeout jus nominandi distinctè, & divisi-
sim relictum fuisse censeatur unicuique
ex filiis pro sua virili, & æquali portione
ad eorum cuiuslibet lineas postmodum
deferenda, ut optimè probant allegati in
decis. quæ revideatur §. Ignatium.

10. Nec subsistere videbatur id, quod rur-
sus objiciebatur in Memoriali pro nova
Audientia, quod nimis talis subse-
quens expressio suorum filiorum adjecta
fuerit ad excludendos extraneos eamdem
Familia nuncupationem habentes, & jus
nominandi restringendum ad descenden-
tes suos; non autem ad effectum ut Jus-
patronatus non resideret in sua Familia
per modum unius Collegii considerata;
placuit enim Dominis responsio præteri-
ta Decisionis §. Non attento, quod hoc
potuisset forsitan animadversionem pro-
mereri si Fundator vocasset in dicta parte
procemiali totam Familiam in genere, in
quibus terminis loquitur Card. de Luc. de
jurepatr. disc. 54. num. 7. & 8.; secus au-
tem in præsenti casu, in quo vocationem
restrinxerat ad suam Familiam effectivam
per illa verba -- *Famiglia di esso Testatore*--
quæ cùm præferant exclusionem illo-
rum de Familia contentiva, & inclusio-
nem descendantium ab eo dumtaxat, in-
dè sequitur, quod successiva filiorum suo-
rum suorum expressio ad alium finem fa-
cta dici nequeat quād ad effectum divi-
dendi exercitium Jurispatronatus pro nu-
mero suorum filiorum, pluraque corpora
distincta inter eorum lineas, & descen-
dientias constituendi, ad hoc ut in vaca-
tionibus quælibet linea, & descendientia
haberet suam vocem, in electione Cap-
pellani, aliàs dicendum foret Fundato-
rem otiosè, & inutiliter repetere voluisse
quidquid satis superque præcedenter
iam explicaverat, quando potius ea faci-
ienda est interpretatio, quod nullum
verbum sìne operatione, & effectu stare
debeat, Rot. coram Gregor. decis. 424. nu-
mero 6., Priol. decis. 229. num. 10., Pam-
phil. decis. 530. num. 2., & in Rec. dec. 112.
num. 11. par. 6., & decis. 354. num. 35.
par. 11.

11. Quæ sane intelligentia èò magis am-
plexa est, quia Testator in ordine ad Fa-
miliam suam dispositus de proprietate
ipsius Jurispatronatus, ibi -- *De jurepa-
tronatus della Famiglia di esso* -- in ordine

verò ad suos filios dispositus de simplici
exercitio, illiusque fructibus consistenti-
bus in jure nominandi, ibi -- *Il jus eligen-
di sia della suoi figli* -- Unde ab eo, quod
præsefert dispositio circa Jurispatronatus
proprietatem, trahi non potest argumen-
tum ad aliam diversam, & subsequentem
dispositionem circa exercitium, & fru-
ctus Jurispatronatus; cùm unus possit sta-
re sìne altero, quodque ad unum pertineat
jus præsentandi, seu nominandi, alter ve-
rò habeat Juspatronatus, *Vivian. de jure-
patr. lib. primo cap. 3. num. 31. & lib. 5. ca-
pit. 2. num. 2., Gonzalez ad regul. 8. Cancell.
gloss. 18. num. 92. & gloss. 45. §. 2. num. 27.
& 28., Seraphin. decis. 456. num. 3. & 4.,
& in Rec. decis. 809. num. 13. par. 18., &*

12 in specie quod Juspatronatus possit quo-
ad substantiam, & proprietatem residere
æqualiter, & in capita in omnibus de Fa-
milia, exercitium autem per stirpes, seu
quotas hæreditatis, tradit Card. de Luc.
de jurepatr. disc. 61. num. 6., *Fraffo de patro-
nat. reg. tom. 1. cap. 4. num. 61.*, *Rota in
Lauden. Canoniciatus 3. Martii 1697. §. In-
dividuitas coram Eminentissimo D. Cardin.
dela Tremoille.*

Et ita approbantes in reliquis DD. fir-
mata in alia Decisione ad quam remissive
se habuerunt altera tantum &c.

ARGUMENTUM.

Diviso Jurepatronatus hæreditario
in plures voces, seu stipites Prin-
cipales; si unaquæque vox, seu
stipes Principalis habeat plures
stipites subalternos, seu plures
hæredes, & Successores, tunc ad
hoc ut quis dicatur habere unam
ex dictis vocibus unius ex stipiti-
bus Principalibus, requiritur,
quod omnes stipites subalterni
stipitis Principalis, aut major
pars eorum comparatione mino-
rum partium eum præsentent.

SUM.